HARȚA
REZEȘUL

Operetă comică

intr'unu actu,

de

VASILE ALECSANDRI.

(Estrasu din Convorbiri Literare,)

Editoru. Th. Balassan.

IASSI, 1871.

TIPOGRAFIA SOCIETĂȚII JUNIMEA

www.dacoromanica.ro

HARȚA
REZEȘUL

Operetă comică

intr'unu actu

de

VASILE ALECSANDRI.

(Estrasu din Convorbiri Literare.)

Editoru, Th. Balassan.

IASSI, 1871.

TIPOGRAFIA SOCIETĂȚII JUNIMEA.

www.dacoromanica.ro

HARȚĂ REZEȘUL.

Operetă comică in 1 actu.

PERSOANELE.

Harță Rezeșu.
Bursuflescu.
Lunceanu, primaru.
Tarsița Garofeasca, vĕduvă.
Măriuca, tĕnĕră țarancă.
Unu lacheu.

Scena se petrece la moșia Bursuflenii.

Teatrul represintă o livadă cu casa boerească in fundu pintre copaci. — In stănga actorului unu gardu cu o portiță.—In dreapta o laiță sub unu copacu.

SCENA I.

Bursuflescu (in halatu și cu fesu cusutu pe capu).

Plăcutu e de a fi proprietaru pe o moșie cumpĕrată eftin după impărțeala pămĕnturilor!.. nu te mai ingrijesci de legea rurală, și dacă natura te-au inzastratu cu darul poesiei, poți in toată

www.dacoromanica.ro

liniştea să te hărjonesci cu muzele... Eaca eu de pildă, Anastasi Bursuflescu, m'am născutu poetu şi credu că m'aţi cetetu şi chiar admiratu ades in calendare... Am făcutu multe ode la anul nou, căteva căntice de amor, şi unu şiru de satire piperate in contra guvernului... Acum m'am retrasu la moşia mea, la Bursufleni, ca să respiru aerul cămpiei, să visezu, să më alintu şi să'mi cautu amorul... (in taină) Căci sunt inamoratu de vecina mea D-na Tarsiţa Garofeasca, o vëduvă nurlie, care au binevoitu a primi, ca să'şi schimbe numele grădinărescu de Garofească in acel armoniosu de Bursuflească... O aşteptu chiar aḑi de dimineaţă să vie, ca să ne cununămu aice in castelul meu, şi am dat de scire primarului, domnului Lunceanu, ca să'şi aducă registrul şi să ne unească după legea cea nouă... Ba ăncă l'am mai poftitu ca, odată cu registrul, să aducă şi pe Tarsiţa de la moşiea ei... Ah! ce ḑi fericită pentru mine! am să cunoscu in fine deliciurile căsătoriei... Trebue ănsë ca se esu cu plinu inaintea miresei, să o priimescu cu o poezie improvisată ad-hoc... Ean să cercu. (se primblă pe scenă inspiratu şi declamă).

„Aşteptănd a mea mireasă cu-o nespusă nerëbdare
„Simtu că singele meu ferbe, că pe frunte më facu roşu..
„Inima mea bate.. bate ca... cïocanul.. pe-o... caldare,
„Şi că'n ea resună, căntă unu glasu dulce de..cocoşu!

www.dacoromanica.ro

(Se aude unu căntu de cucoşu peste gardu).

Tronc!.. ear mi-au spărietu muza cucoşul dracului!. In toate ḑilele imi tulbură visurile cu ţipetul lui reguşitu, parcă l'ar pune inadinsu Harţă Rezeşul, vecinul meu, ca să cucurigească, tocmai când vreu să punu măna pe o rimă. (cătră publicu) Cică hreanul are la rădăcină unu verme care ilu roade, eu am pe unu rezeşu! pe jupănul Harţă... (arătăndu in stănga) eată casa lui, colè.. numai gardul ne desparte... sintem vecini! (cu amaru) Cunoscu eu multe vecinătăţi supĕrătoare, d'apoi ca asta a mea, nu se află alta mai nesuferită.

(Se aude din dosul gardului Harţă căntăndu).

Ean auḑişi-l.. Nu potu trăi liniştitu de rĕul lui; când ĕi saru cănii peste gardu, de'mi mănăncă păserile, când mojicul işi intinde rufele cele stremţuroase pe spini sub ochii mei, când işi scapă vaca in grădina mea... Ce să mai spunu?... i-am propusu să'mi vindă rezeşiea lui, ca să scapu de elu.. Unde!.. mi-au cerutu căt dracu pe tătăseu.. au simţitu hoţul, că am nevoe de elu şi mĕ ţine de nasu... (ascultăndu) nu mai audu nimicu... a fi eşitu de acasă... să'mi urmezu poesia. (declamă)

„Ah! cum să'mi potolescu focul? Ah! spune-mi, ce-o
se mĕ facu?
„Când amorul fără milă imi tot ḑice...

www.dacoromanica.ro

(Se aude după gard glasul lui Harţă strigând):) Tio malacu! (furiosu) Malacu!... Ei! nu mai e de suferitu (strigă) Harţă!. Bade Harţă..

SCENA II.

Bursuflescu, Harţă (la portiţă)

Harţă. Ce pofteşci, Domnule?

Bursuflescu. Scii d-ta pentru ce am scosu din pungă 8319 galbeni, 27 lei şi câteva parale şi le-am dat pe moşiea asta?

Harţă. Pentru că ai găsit'o eftină, Domnule.

Bursuflescu. Asta-i una... şi alta?

Harţă. Alta? pentru că ai avut poftă să te faci proprietaru.

Bursuflescu. Ai ghicitu... ănsĕ pricepi ce vra să ḑică a fi proprietaru?

Harţă. Pricepu.

Cine are o moşie,
Cine-i bunu proprietaru
Are supĕrări o mie,
Care'l implu de amaru.
Ba'i pre multu soare,
Ba'i pre recoare,
Ba suflă crivĕţu, ba ventu de focu,
Ba cade ploae,
Şi curgu şivoae,
Care-ţi ineacă lanul pe locu.
Ba preţul scade,
Grindina cade,

www.dacoromanica.ro

Locusta vine, potopu grozavu!
Și peste toate
Alte pacate
Mai ai la urmă și unu vatavu.
. . . .
Eată, ḑeu, ce vra se ḑică
De a fi proprietaru.
Trudă multă, treabă mică
Și folosu cât frunḑa'n par.

Bursuflescu. — Pre frumosu; ănsĕ ai uitatu să pomenesci de rĕul cel mai supĕrătoru.

Harță. — Care?

Bursuflescu. — Vecinătatea unui rezeșu.

Harță. — Cum asta, Domnule?

Bursuflescu. — Cum, necum, ascultă: Vrei se'mi vinḑi rezeșiea d-tale?

Harță. — Locul meu de baștină? unde au trăitu și muritu părinții mei, Dumneḑeu se-i erte!...

Bursuflescu. — (in parte) Ear o să inceapă cu pomelnicul.

Harță. — Casa strămoșască unde m'am născutu.

Bursuflescu. — Ce strămoșască? insuși d-ta ai clădit-o.

Harță. — Așa este, dar am clădit-o pe locul caselor celor vechi.... livada resedită de bietul bunul meu Vasili Harță...

Bursuflescu. — (in parte.) Toate aceste's, ca să sue prețul.. să videți.

Harță. — Da bine, Domnule, ce ți-au făcutu rezeșiea mea de nu poți incăpè de dĕnsa?

www.dacoromanica.ro

Bursuflescu. — Ce mi-au făcutu ?. Scii ce-i muza?
Harță. — Mursa ?
Bursuflescu. — Avut'ai vre-o-dată inspirațiune in viața d-tale?
Harță. — Ba m'au feritu sfăntul.. numai odată am avutu friguri.
Bursuflescu. — Apoi dar nu ne putemu ințelege. Vinḑi rezeșiea ?
Harță. — Locul meu de baștină, unde au trăitu și muritu ?...
Bursuflescu. — O vinḑi ? ori ba ?
Harță. — Dacă-ți face poftă numei decăt... fie !
Bursulfescu. — Căt cei pe dĕnsa prețul cel de pe urmă?
Harță. — Cu casă, cu livadă, cu totu?
Bursuflescu. — Cu totu afară de cine ești.
Harța. — Ĕi pămăntu multu și bunu... numai pe perje prind sume tence de bani...
Bursuflescu. — (nerĕbdătoru) Căt ceri ? spune aḑi ?
Harță. — Sciu eu d-le ?.. căt te-a lăsà inima.. Ean vr'o cinci mii de lei.
Bursuflescu. — Cinci mii ? pentru unu petecu de locu ?. Ai nebunitu ?.. mai dăunăḑi ai cerutu numai trei mii.
Harță. — Așa este, dar de atunci legea rurală au scumpitu pămĕnturile.
Bursuflescu. — Vrei trei mii ?
Harță. — Da.., unde !

www.dacoromanica.ro

Bursuflescu. — Vrei patru?

Harţă. — Din cinci nici o leţcaie mai giosu.

Bursuflescu. Găndesce-te, bade Harţă.. De te-i indărătnici, eu sunt in stare să redicu dealungul gardului unu zidu nalt căt plopul cela.

Harţă. — Nu se poate domnule, că am portiţă in gardu.

Bursuflescu. — Dar portiţa d-tale se descide pe proprietatea mea şi potu s'o inchidu.

Harţa. — Ferească sfăntul;. E unu dreptu de şerbire statornicitu din bătrăni, care imi invoesce trecerea prin livada asta.

Bursuflescu. — Şerbire prin livada mea?

Harţă. — Să'ţi arĕtu ispisoacele din podu... Am ean aşa unu teancu de hărţoage afumate.

Bursuflescu. — Intr'unu cuvĕntu, primesci ce ţi-am datu?

Harţă. — Cinci mii?

Bursuflescu. — Ba patru.

Harţă. — Nu'mi dă măna.

Bursuflescu. — Nu?. Să nu te căesci bade Harţă, atăta'ţi ḑicu.. Resgăndeşce-te bine..Eu mĕ ducu să gătescu banii...

Harţă. — Cinci mii in capetu?

Bursuflescu. — Nu te scumpì, că tei căì..Scumpul mai multu păgubesce.. Scii vorba.. (ese prin fundu).

SCENA III.

Harţă. — M'oi căì eu?.. Nu cumva-i bate găn-

www.dacoromanica.ro

dul la giudecată?.. Poftească, dacă vre să guste moarea lui Harţă Rezeşul.. de 20 de ani decănd m'am tot frecatu de păreţii giudecătoriilor, doar am deprinsu eu să intorcu şuruburi cărciogăresci, şi am agiunsu a putè ţinè clanţu cu ori care avocatu.

Eu sunt Harţă, başu rezeşu
Cunoscutu tocmai prin Eşu
De ciocoi de scriitori,
Şi de mulţi judecători.
Ani intregi eu m'am luptatu
Pănă ce mi-am căştigatu
Şi procesul cărciocosu,
Şi nume de Hărţă...gosu,—
Cunoscu ori ce cărcioguri şi ori ce coţcării
De'npricinaţi purtate prin giudecătorii.
Sciu cum să cumpĕru marturi, şi să'mi găsescu doveḑi,
Care se paru că's falşe şi trebue să le creḑi.
Am ispisoace multe, ascunse colo'n podu,
Şi sciu ori ce pricină s'o'nodu şi s'o desnodu...
Intr'unu cuvĕntu imi place de curţi a mĕ frecà..
M'am giudecatu, me giudecu şi mĕ voiu giudecà,
Căci sunt Harţă, başu rezeşu.
Cunoscut tocmai prin Eşu
De ciocoi, de scriitori
Şi de mulţi giudecători.
Ani intregi eu m'am luptatu
Pănă ce mi-am căştigatu
Şi procesul meu spinosu
Şi nume de Harţă...giosu.

Umble Bursuflescu să'mi cumpere rezeşiea cu o nimică toată... S'aŭ indulcitu cu chilipiruri, de-

www.dacoromanica.ro

cănd au pusu măna pe moşiea cucoanei Săfticăi, stăpăna cea vecinică a Bursuflenilor.. Sermana! barbatu-seu au calicitu cu cheltuelele, vrĕnd să se aleagă deputatu, şi după moartea lui, i s'au scosu averea la mezatu... incăt biata cucoană Săfticā au remasu lipită pămĕntului şi şidea la preotul din satu.. Cum aşu face, cum aşu drege, ca să-i căştigu macar o căsuţă, unde să-şi odihnească bătrăneţele... De-aşi putè să'l smulgu de pene pe ciocărlanul ist de proprietaru nou.. Cine scie? bunu e Dumnedeu, meşteru-i dracu!.. Dar ce s'aude?... Ha! Măriuca! (se ascuude după copacŭ)

SCENA IV.

Harţă, Măriuca (vine din dreapta, purtăndu pe capu unu valu de păndă ghilită),

Măriuca.

Frundă verde nalbă moale,
Ce duci măndruliţă'n poale?
Porumbrele ducu şi fragi
Pentru cei care'mi suntu dragi.

Harţă. — (in parte) Ean audi ciocărliea cum ciripesce de dimineaţă.

Măriuca.

Frundă verde de cicoare
Ce calci măndră sub picioare?
Calcu urzici şi spini ghimpoşi
Pentru cei ce's uricioşi.

www.dacoromanica.ro

Harță — (arĕtăndu-se) Măriucă!

Măriuca. — Eaca!... aice mi-ai fostu bădică?.

Harță. — Ba aiure.. Da de unde vii tu, fa?. Ai eșitu de-a casă cu ḑiua'n capu.

Măriuca. — Vrei să ḑici cu pănza'n capu, pentru că-i albă ca ḑiua?

Harță. — (ecsaminăndu valul de pănză.) Ca ḑiua cea posomorită?

Măriuca. — Apoi dă; numai de doue ori păn'acum am dat'o in undă... Mai așteaptă vr'o trei patru ḑile și'i vide-o mai albă decăt cinstită fața dumitale.

Harță. — (riḑĕndu) Te credu fa; și nu ți-a fi greu, căci cinstita fața mea ĕi albă ca labele tale.

Măriuca. — Labe?.. Labe-s aceste?. Mai alaltaeri vatavul moșiei ḑiceà, că-s de cașu dulce, și că vre să le mănănce.

Harță. — Auḑi măncăul!. Ei! și tu?...

Măriuca.—Eu?. i-am trasu unu cașu peste gură de i-a fi părutu brănḑă sarată.

Harță. — Bine i-ai făcutu, Măriucă.. L'a fi umplutu zărul?

Măriuca. — Așa'mi pare, că se ținea rĕu de nasu.

Harță. — Și nu s'au mănieatu?. Vatajii ĕsu cam iuți...

Măriuca. — Atăta grijă să am eu pe fața pămĕntului!.. Cucoana Săftica, nănașa mea, mi-au ḑisu in mai multe rănduri: fa, Măriucă, să te fe-

www.dacoromanica.ro

resci de minciunile flecăilor ca dracu de tămăe!.

— De atunci când se leagă vre unu hătru de mine, am leacu de alungatu dracu.

Harță. — Care leacu?

Măriuca. — Ĕl aghesmuescu cu astă... labă, cum o numesci d-ta.

Harță. — Da pe mine, măriucă, m'ai aghesmuì?

Măriuca. — Pe d-ta nu bădică, că m'ai crescut in casă și mi-ai purtatu de grijă ca unu frate mai mare. D-ta esci omu de omenie și sciu, că dacă ți s'ar aprinde călcăile, ai alergà la popa, ca să'l rogi să ne cunune.

Harță. — Eaca mă?. Vrei să te faci rezeșiță?

Măriuca. — Și de ce nu?. mai găsesci multe fete ca mine, harnice și voinice?— (arătându-și brațele goale) Ean privesce brațe bune de lucru (arătându-și picioarele) Ean privesce picioare, care nu mai ostenescu niciodată...

Harță. — (plecându-se) Ce-i dreptu!..și's mici, fa, le-aș cuprinde'n palmă. (intinde măna).

Măriuca. — Nu pune, măna că dau.

Harță. — (vrēndu să apuce piciorul) De-i da tu, dau și eu.

Măriuca. — Na! (trage unu pumnu lui Harță.

Harță. — (rițindu, dă unu pumnu Măriucăi) Na și ție!

Măriuca. — (scăpându josu pănza de pe capu), Eaca!. mi-ai resturnatu valul de pănză in țerină.. Destulă treabă!.. (incepe a plănge) și de abia o spalasem.. (adună pănza de josu.) Șagă-i asta?

www.dacoromanica.ro

Harță. — (ajutându-i) Lasă, fa Măriucă, nu te măhni, că n'am făcutu inadinsu.

Măriuca. — Atâta ar fi trebuitu, s'o faci și intr'adinsu.. Poftimu!. acum trebue să mě intorcu ear la isvoru... să'mi perdu ḑiulița cu spălatu. Aste's glume vătăjesci.

Harță. — Măriucă...

Măriuca. — Dă-mi bună pace... Bunătate de pănză! (ese prin dreapta plăngĕndu).

SCENA V.

Harță. — Biata fată!. Ean auḑi-o cum se bocește! (strigă) Taci, fa, că sparii tamazlicul satului. (Măriuca incepe a ride cu hohotu). Na!. acu ride... așa's fetele.. Când seninu, când ploae.

(Se aude afară unu glasu de surugiu și pocnetu de biciu) Oare ce să fie?.. Cine vine? (cată in dreapta O trăsură cu postalioni.. Se coboară o cucoană și unu Domnișoru. Eaca!. Primarul nostru, d. Lunceanu, nepotul cucoanei Săfticăi.. Vinu amĕndoi incoace... Acasă, Harță, și la pândă din dosul gardului, fĕtul meu. (Ese pe portiță).

SCENA VI.

Tarsița, Lunceanu.

Lunceanu. Doamna mea, eată-vĕ sosită cu bine in parcul d-lui Bursuflescu, care in curând are să fie al d-voastre. (oftează).

www.dacoromanica.ro

Tarsiţa. — Şi de asta oftezi d. Lunceanu?

Lunceanu. — Oftezu, pentru că v'am adusu chiar eu insu-mi in această capcană căsătorească!!

Tarsiţa. — Ce vrei să dici?

Lunceanu. — Nu vĕ pare lucru ciudatu?

Tarsiţa. — Ciudatu? pentru ce?

Lunceanu — Ah!. aţi şi uitatu?..

Tarsiţa. — Ce?

Lunceanu. — Nu vĕ aduceţi aminte?.. (ofteză).

Tarsiţa. — Ce?

Lunceanu. — Că acum trei luni, pe când moşia Bursuflenii erà ăncă a mătuşei mele, v'am făcutu o declaraţie de amoru chiar aici.. pe laiţa asta?

Tarsiţa. — Se poate.. nu'mi aducu aminte.

Lunceanu.—Nu?..Nici căt erai de uimită când?.

Tarsiţa. — Te flatezi, Domnul meu; ănsĕ chiar aşa să fie, inţelegi, că fiind in agiunul căsătoriei mele, nu se cuvine să mai pomenimu de cele trecute.

Lunceanu. — Inţelegu, şi oftezu cu atăt mai adăncu, că tocmai eu săntu condemnatu a vĕ cununà.

Tarsita. D-ta?. Cum?

Lunceanu. — Sunt Primaru!. şi in virtutea legii celei noue de măritişu...

Tarsiţa. — Primaru! (cu despreţu), Şi ai pututu să te ingioseşci a priimi?..

Lunceanu. — Mĕ ertaţi, doamna mea... Cine servă ţara lui, fie postul căt de micu, nu se ingiosesce, ci se inalţă.

www.dacoromanica.ro

Tarsiţa. — A fi.. dar nu vĕdu pe d-ul Bursuflescu...

Lunceanu. — Mĕ ducu să-i dau de scire, că aţi sositu.. (in taină) Şi ḑeu Tarsiţă ai uitatu tot?

Tarsiţa. — Ear?

Lunceanu. — Nu-ţi aduci aminte de nimicu, nimicu?...

Tarsiţa. — (cu nerăbdare) Mări dă-mi bună pace.

Lunceanu. — (eşindu pin fundu). O! femei, femei! Virtelniţi fĕrmĕcătoare!

SCENA VII.

Tarsiţa.

(Recitativu).

Ah! eată-mĕ's in fine pe pragul fericirii,
Unde m'asceapt'averea şi ăngerul iubirii!
Nastasi Bursuflescu supusu se'nchină mie
Şi cere se mĕ scape de trista vĕduvie!
De-acum in avere,
In dulce plăcere
Am să vieţuescu,
De astăḑi aice,
Stăpănă ferice
Eu am să domnescu.
Cădeţi voi negre haine de doliu şi de jale!
Periţi voi, gănduri triste din vesela mea cale!
Nastasi Bursuflescu pe frunte-amantei sale
Va pune o cunună de flori de portocale.
Ah! inima'mi saltă
Şi mintea'mi s'ecsaltă

www.dacoromanica.ro

Cuprinse de-amoru,
Mĕ simtu sprintioară
Ca ori şi ce sboară,
Ca fluturu uşoru.
Căci eu in avere
Şi'n dulce plăcere
Sciu c'am să trăescu.
De-acum eu aice
Stăpână ferice
Am se'npărăţescu!

SCENA VIII.

Tarsiţa,— Bursuflescu (In tualetă csagerată) *Lunceanu.*

Bursuflescu. — (Vine alergăndu şi se opresce la mijlocul scenei). Ah! Doamna mea! Ce fericire!.. Daţi-mi voie. (Declamă).

„Dup'o lungă asceptare chiar de astădi dimineaţă,
„Te vĕdu dină prea frumoasă c'ai intratu ici...

(Harţă după gardu strigă:).... La coteaţă!

Tarsiţa. — La coteaţă!

Bursuflescu. — Nu bagaţi de samă.. Harţă rezeşul işi adună rudele... Daţi-mi voe (declamă)

„Inima-mi se'nflacărează, cănd privescu a voastră faţă!
„Universul in mirare vĕ proclamă...

(Harţă după gardu, strigă:) Hale raţă!

Tarsiţa. — Raţă!

Bursuflescu. — Ucigă'l crucea de rezeşu!.. Nu vĕ potriviţi, Doamna mea!

www.dacoromanica.ro

Iarsiţa. — Da bine ce insemnează?

Bursuflescu. — Harţă se ceartă cu reţoiul cel pestriţu.. D-le Primaru, ai adusu registrul de căsătorie?

Lunceanu. — Ba nu, Domnule.

Bursuflescu. — Binevoesce, te rogu, a-l aduce indată, ca să indeplinimu formalităţile...

Lunceanu. — Prea bine, mĕ ducu şi mĕ intorcu indată cu elu. (ese prin dreapta).

SCENA IX.

Tarsiţa, — *Bursuflescu* — *Harţă* (după gardu).

Bursuflescu — (foarte uimitu) In fine..suntem singuri.. Singuri! Nu ne vede decăt seninul ceriului.. care ne zimbesce.. din naltul cerului.. unde ca nişte ochi deschişi.. stelele ceriului.. mĕ cuprindu de o fericire.. de o uimire (i se leagă limba) care mĕ uimesce.

Tarsiţa. — Liniştesce-te amice, şi fii felice..din toată felicitatea cea mai fericită, căci şi sufletul meu.. plană in regioanele cerului.. care ne privesce.. din naltul cerului... unde stelele ceriului.. (se perde)

Bursuflescu. — (cu focu) Destul.. destul ăngere! Nu mĕ face să moru. (scapĕtă din picioare) Hai să ne punemu pelaiţă.. (in parte) De cănd sunt, n'am păţitu ceea ce păţescu acum.. mi s'au tăetu pi-

www.dacoromanica.ro

cioarele. (se pnnu amĕndoi pe laița de sub copaciu și cată lungu unul la altul).

Bursuflescu. — Ah! nu coborî ochii, Ḑină!. Lasă-mĕ să mĕ oglindescu in ei.. să mĕ scaldu in văpaea lor voluptoasă.

Tarsița. — (Cochetăndu) Mi-i frică.. ai nisce căutături așa de aprinse...

Bursuflescu. — Amorul dă focu. Amorul.. Ah! privesce cum natura-i calmă!.. Cum verdeața inverḑesce pe.. verḑele cămpii ale naturei... Nu simți, că pare-că ne cade pe frunte o mană..

Tarsița. — (tresărindu) Vai de mine!. ce mi-au căḑutu pe gătu? (se pleacă).

Bursuflescu. — (admirăudu gătul Tarsiței) O omidă! (i-a omida) Fericită dihanie! ai atinsu gătul de ivoriu a Ḑinei!

Tarsița. — (scărpinăndu-se) Valeu!. că rĕu mĕ menăncă.

Bursuflescu. — (urmĕndu cu sentimentu) Auḑi freamĕtul frunḑelor, armoniile naturei, care serbeaḑă amorul nostru?

(Harță după gardu amuță unu căne, cănele latră, și o mâță miorlăesce.)

Tarsița. — (astupăndu-și urechile) Ce-i asta? Ce-i asta?..

Bursuflescu. — Nu vĕ spărieți.. Dulăul lui Harță ĕi in discuție politică cu motanul?

www.dacoromanica.ro

Trio.

Bursuflescu.

Ah! gingașă muză!
Porți raiul pe buḍă.

Tarsița (cochetănd).

De'l portu, ĕl portu ḍeu.
Pentru — amantul meu.—

Harță (după gardu).

Fost-au cănd au fostu..
Și-acu-i lucru prostu.

Bursuflescu.

Ah! fragedă muză,
Lasă pe-a ta buză
Să-l culegu...

Tarsița.

Ba, ba...

Harță — (asemine)

Tronc, Marico, fa!

Bursuflescu și *Tarsița* (furioși).

Nu mai este de trăitu
Cu-astfel de vecini mojici;
Harță-i de nesuferitu,
Trebui alungatu de-aici.

Harță.

Fruḍă verde cardamà.
Fa, Marico, leleo, fa
Fosta-i, fostu pe cănd ai fostu
Și-ai remasu unu lucru prostu!

Bursuflescu.

Bade Harță?

www.dacoromanica.ro

Harță, (după portiță).
Ce poftesci?

Bursuflescu.
Tacă-ți gura in sfirșitu.
Strigi ca surdii

Harță.
Eaca mă!

Bursuflescu.
Și pe noi ne-ai asurditu.

Harță.
Mare poznă!

Bursuflescu.
Ai tăcutu?

Harță.
Am tăcutu.

Bursuflescu.
Așa, prea bine.

De nu, badeo, chiar acum o implinesci tu rĕu cu mine!... (Către Tarsița).

Scumpa mea Tarsiță,
Ești o garofiță.

Tarsița.

Scumpul meu odoru,
Ești chiar unu bujoru.

Harță (după gardu).
Fost'au când au fostu
Și-acu-i lucru prostu.

Bursuflescu.
Ah! plăcuta-ți floare,
Lasă-mĕ cu-amoare
S'o respiru..

www.dacoromanica.ro

Tarsița.
Ba, ba.
Harță.
Tronc, Marico, fa!
(Impreună) *Bursuflescu — Tarsiță.*
Nu mai este de trăitu
Cu-astfel de vecini mojici;
Harță-i de nesuferitu
Trebui alungatu de-aici
Harță.
Ce-au fostu verde s'au uscatu,
Florile s'au scuturatu!
Fost-ai badeo când ai fostu
Și-ai remasu unu lucru prostu!

Tarsița. — Ei! apoi nu mai este de suferitu?

Bursuflescu. — Nu... umflal'ar Rusalile!

Tarsița. — De ce nu te desberi de dênsul?

Bursuflescu. — Am cercatu să-i cumpěru rezeșiea dar hoțul cere scumpu.. căt nu face.

Tarsița. — Scumpu, nescumpu, ěți declaru, d-le Bursuflescu, că nu mě măritu, incăt nu-i depărtă pe Harță din vecinătate.

Bursuflescu. — (cu rugăminte) Tarsițo!

Tarsița. — (maiestoasă) Am spusu! (ese furioasă prin fundu).

Bursuflescu. — (urmănd'o pănă'n fundu) Tarsițo!.. (reviindu) S'au dusu furioasă.. Are dreptate ḑina! (arětăndu casa lui Harță) Hoțul dracului!.. o face inadinsu;.. De-oiu sci chiar că m'oi calici, trebui se măntui numai decăt cu el... (strigă) Harță, măi Harță!

www.dacoromanica.ro

SCENA X.

Bursuflescu — Harță.

Harță. — Audu Domnule.

Bursuflescu. — Vină'ncoace.. ascultă: mi-ai cerutu cinci mii de lei pe peticul tĕu de rĕzeșie.. fie!... ĕți dau cinci mii, numai se te duci dracului pomană.

Harță. — Çinci mii?. opt mii vrei se ḑici d-le?

Bursuflescu. — Cum opt mii? dar n'ai spusu tu mai dinioară că vrei cinci?. Cinci! (ĕi dă tifla)

Harță. — Degeaba imi dai tifla, domnule, că mai giosu de opt mii, nici o para frăntă.

Bursuflescu. — (in parte) Ce l'ași ciomăgi! (tare) Măi Hărțușorule fii omu de omenie.

Harță. — Chiar de mai sărută, Domnule, nu potu.. Moșioara mea de baștină cu perjerie...

Bursuflescu. — Nu vrei?

Harță. — Nu.

Bursuflescu. — Ghidi hoțu șiretu!. Ai ințelesu că am nevoe se mĕ desbaru de vecinătatea ta..

Harță. — (făcĕndu că să mănie) Să te disbari? dar ce sunt eu, boală?

Bursuflescu. — Vătămătură!.

Harță. — Dacă-i așa treaba, nu vĕndu.. sluga d-tale. (vre să easă).

Bursuflescu. — Ei! lasă Harță, c'am glumitu... Nu te supĕră.. (in parte) Să vedeți, că o să fiu silitu ai face și curte acum.

www.dacoromanica.ro

Harţă. — (in parte) Vine drăguşu la căuşu.
Bursuflescu. — Şapte mii ai ḑisu?
Harţă. — Ba.. optu şi cinci sute.
Bursuflescu. — Hai!.. ţi-i dau.. Adă măna'ncoace.. Noroc să dea Dumneḑeu!.. dar să peri indată de lăngă grădina mea.. Auḑi? (in parte) m'am calicitu!
Harţă. — (in parte) Pacatu, că nu l'am opintitu mai sus cu tărgul.

SCENA XI.

Bursuflescu — Harţă — Lunceanu.

Lunceanu. — D-le Bursuflescu.. eată registrul, cănd ĕi pofti...
Bursuflescu. — Mai pe urmă, mai pe urmă, d-le Primaru. Acuma fă bine, de te'ntoarce la cancelarie ca să'mi redigi unu actu de vĕnḑare a rezeşiei lui Harţă, in preţu de 8500 lei, şi cu condiţie să mi-o dee indată in stăpănire.
Lunceanu — Prea bine, Domnule.. Se-ţi fie cu norocu. (ese).
Bursuflescu. — Foarte-ţi mulţemescu.. scumpu norocu!
Harţă. — (in parte) Puteam să-l suiu pănă la ḑece mii.
Burusflescu. — (in parte) Mergu se ducu veste bună Tarsiţăi, ca s'o impacu. Şi de acum Ḑina mea!... Am scăpatu de Harţă!

www.dacoromanica.ro

Bursuflescu.
Bade Harţă, stăi pe locu,
Eu me'ntorcu aici cu bani.
Harţă.
Hai! se-ţi fie cu norocu,
Se trăesci intru mulţi ani;
Bursuflescu.
Norocu! ănsĕ scumpu mĕ ţine
Titlul de propriotariu
Harţă.
Scumpu, ănsĕ ia sama bine
C'ai ajunsu a fi perjariu
Impreună *Bursuflescu* (in parte).
Ghidi hoţu şiretu,
Bnnu de ciomăgitu!
Rezeşiea lui
Ḑeu, m'au calicitu. — (ese prin fundu)
Harţă (in parte)
Am capu de cucu!
Bine l'am sucitu;
Şi ca pe unu năucu
Ţi l'am invĕrtitu.
(Se aude in dreapta glasul Măriucăi.)

Harţă. — Eaca Măriuca!.. Se intoarce de la isvoare cu pănza.. Veselă păsăruică!.. Am s'o punu in cuşcă, dar păn'atunci hai se scuturu de colbu ispisoacele rezeşiei. (ese pe portiţă ḑicĕndu: 8500 lei unu petecu!. (bufnesce de risu)

SCENA XII.

Măriuca, (intră cu valul de pănză pe capu.)

Măriuca. — Eată-mĕ's ear eu.. mi-am spălat

www.dacoromanica.ro

din nou valul de pănḑă şi-acum s'o intindu la soare.. cole pe earbă verde (intinde pănza căntăndu)

I.

Măriuca-i romăncuţă
Toţi flăcăilor drăguţă,
Ea se scoală dimineaţa
Și'n isvoru işi scaldă faţa,
Apoi pune la cosiţe
Două flori de garofiţă
Și la sinu-i busuiocu,
Să dea inimilor focu.

Earna toarce la fuioare,
Ţese firu'n ţesetoare,
Apoi vara'n focu de soare
Bate pănza la isvoare,
Si cu dănsa fata'şi coasă
Cămeşuică de mireasă
Ca s'o poarte cu norocu,
Să dea inimilor focu.

SCENA XIII.

Măriuca — *Bursuflescu*, (vine alergăndu, se impedică).

Bursuflescu. — Ce-i asta?

Măriuca. — Nu calcà pănza...nu calcà.

Bursuflescu. — Da ce-i asta?

Măriuca. — Nu calcà, Domnule... că acu am spălat'o

Bursuflescu. — Da cine ţi-au datu voe se-ţi intinḑi pănza aice?

www.dacoromanica.ro

Măriuca. — Eaca vorbă!. Aici am uscatu tot deauna.. și anu și anu țerțu.

Bursuflescu. — Ce anu țerțu?. Nu scii tu că acum eu sunt stăpănu aici?

Măriuca. — Și-apoi?

Bursuflescu. — Apoi cum indrăsnesci pe pămĕntul meu?..

Măriuca. — Eaca.. ai vorbitu de-te-ai pripitu.. Doară n'am să ți'l mănăncu pămĕntul..

Bursuflescu. — Audu? ăncă te și obrăsnicești?. Na pănză, dacă-i așa (calcă pe pănză).

Măriuca. — Nu calcà, nu calcà.

Bursuflescu. — (tropăind pe pănză) Na, na, na!

Măriuca. — Ean vedi'l, bată'l crucea nebunu!. Vai măncate-ar cioarele.. (Toage de capĕtul pănzei.)

Bursuflescu. — (cădindu) Valeu! m'am stălcitu!

Măriuca. — (furioasă, plăngăndu) Audi, să-și facă elu risu de lucrul meu!... (infășură cu pănza pe Bursuflescu, care cearcă in zadar a se sculà). Ean să te saturu eu de giocu pe pănzele fetelor...

Bursuflescu. — Ședi fa!

Măriuca. — Ba nu, mangositule... am să te infașu ca pe plodi.

Bursuflescu. — Fa, nebun'o, mĕ inădușì...

Măriuca. — (plăngĕndu tare) Inăduși-te-ar elile, hăihuiule!

SCENA XIV.

Bursuflescu, — *Măriuca,* — *Harță.*

Harță. — Da ce este aici?. Ce plăngi, Măriucă?

www.dacoromanica.ro

Măriuca. — Cum n'oi plănge, bădică, dacă vine basaochiul ista, de'mi tăvălesce pănza cu picioarele lui.. giocă pe dănsa ca unu curcanu șueratu.

Bursuflescu. — (sculăndu-se) Ei! lasă fa, că teoiu drege eu.

Măriuca. — (adunăndu-și valul) Ba-i drege tu pe cine ai mai dresu, stropșitule.. Eaca, ear trebue să clătescu valul la făntănă,

Harță. — Lasă-l dracului, Măriucă..

Bursuflescu. Pe mine?

Harță. — Ba valul.. N'ai norocu ađi dragă.

Măriuca. — Așa se vede, bădică.. Dacă-i lumea plină de sturluibați.. (se duce de se pune pe laiță și așađă pănza'n valu.)

Bursuflescu — Ce fată-i asta, bade Harță?

Harță. — O biată orfană crescută de mine.

Bursuflescu. — Rea crescere i-ai datu.. Auđi, Să mě infeșe la vrăsta mea!

Harță. — Nu te mai potrivì, domnule.. Adus'ai banii?

Bursufescu. — Prețul rezeșiei?. Cum nu!. Eată 500 lei in capetu.

Harță. — 500 și optu mii?.

Bursuflescu. — Care 8000? Unde au fostu vorba de 8000? (scoate unu cuțitașu țeranescu din buzunaru.)

Harță. Ha, ha, ha.. Glumețu mai ești, domnule!

Bursuflescu. — (giucăndu-se cu cuțitașul) Așa's eu bade Harță.

www.dacoromanica.ro

Harță. — Eaca cosorul meu.. Unde l'ai găsitu Domnule?

Bursuflescu. — Ce?

Harță. — Cosorul meu, ista.. (arată cuțitașul.)

Bursuflescu. — Ĕi a d-tale? ești sigur?

Harță. Cum nu?. tot satul il scie.

Bursufescu. — Unde l'am găsitu?. (schimbăndu-și tonul) A! hoțule! sari noaptea peste gardul viei ca se'mi furi poama?

Mariuca. — (in parte) Ce ḑice?

Harță. — Eu?

Bursuflescu. — Tu, tu.. Cine altul?

Harță. — Da să n'am parte..

Bursuflescu. — Taci, minciunosule..Chiar acum au venitu vierul și mi s'au jeluitu, că in toate nopțile ĕi fură, nu scie cine, poamă cu cofele... Tu ești furul..

Harță. — Pușcheȧ pe limbă-ți, domnule.

Bursuflescu. — Tu... căci vierul ți-au găsitu cuțitașul la piciorul unui butucu.

Măriuca. — (in parte) Vai de mine ce poznă am făcutu!

Harță. — Domnule..

Bursuflescu. — Taci din gură, potlogariule... Te-oiu invĕțȧ eu să te anini de proprietatea altuia, am să te ducu in Criminalu.

Harță. — (spăriatu) Pe mine, in Cri...

Măriuca. — (cu mirare in parte) minal?

www.dacoromanica.ro

Harță. — Să nu faci unu păcatu cu aista, cuceane, că, ḑeu, nu'su vinovatu.

Bursuflescu.— (arătăndu cuțitașul.) Eată dovada, care te osindesce.

Harță. — (plecăndu capul) Am pățit'o!

Bursuflescu. — (in parte) L'am umplutu de spărietu.. minunatu!

Harță. — Și bine, cucoane, nu'i chipu de tocmală?

Bursuflescu. — Ba este unul. dacă n'ai fi inderetnicu.

Harță. — Care?

Bursuflescu. — Imi dai rezeșiea cu 500 de lei?

Harță — Ți-o dau, numai adă cuțitașul. (intinde măna).

Bursuflescu. — Ba nu, măi badeo; se facem hărtiile mai ăntĕiu.. (in parte) il ținu la mănă.

Harță. — (in parte) Ciocoiul dracului!

Măriuca — (in parte) Cum să'l scapu pe bietul bădică?

SCENA XV.

Măriuca, — Bursuflescu — Harță — Lunceanu.

Lunceanu. — Eaca actul de vĕnḑare, domnule Bursuflescu.. E gata.

Bursuflescu.—Trebue schimbatu, dragă Luncene.

Lunceanu. — Ear!

Bursuflescu. — Badea Harță, care-i creștinu cu frica lui Dumneḑeu, au avutu mustrare de cu-

www.dacoromanica.ro

getu şi mi-a lăsatu rezeşiea lui cu 500 de lei.. pe căt face.. Nu-i aşa giupăne Harţă?

Harţă. — (obositu) O fi (in parte) Mĕ ia şi in trei parale, ciocoiul.

Bursuflescu. — Mergi, primăraşule, de prefă actul, te rogu.

Lunceanu. — Bucurosu.

Bursuflescu. — Sau mai bine, hai cu mine ca să ţi'l dictezu eu insu-mi intr'unu stilu mai poeticu. Să ne videmu sănătoşi, cumătre Harţă.. (in parte) L'am pusu in cofă pe rezeşu. — (ese prin fundu impreuuă cu Lunceanu).

SCENA XVI.

Harţă — Măriuca,

Harţă — Mi-a intorsu şurubul.. ba încă bine. N'am ce ḑice.

Măriuca. — (in parte) Bietul bădică!.. căt e de măhnitu!

Harţă. — Da cine dracu s'a dusu in viea lui cu cosorul meu?

Măriuca. — (apropiinduse) Eu, bădică..

Harţă. — Tu?

Măriuca. — Eu!. de-oiu sci, că me-i da pe uşă afară, ţi-oiu spune tot.. De-căte ori treceam pe lăngă viea boerească, poama'mi făcea cu ochiul, ş'aşa nu mai tărḑiu decăt astă noapte m'a impinsu pĕcatul de am săritu gardul şi cum tăeam struguri cu cosorul d-tale, m'a spărietu unu căne ş'am

www.dacoromanica.ro

scapatu cosorul in vie. Aista-i tot adevĕrul..dar de-oiu mai sări eu garduri de aḑi inainte, să remănu fată mare. Eu ţi-am făcutu şotiea, bădică; eu sunt greşită.. Na, bate-mĕ.. bate-mĕ... Nu mĕ baţi?

Harţă. — Drace'npelițatu!. Nu te-am bătutu cănd erai mică, şi tocmai acum oiu să te batu?

Mâriuca. — (uimită) Alei! bădică,. eşti bunu ca sinul mamei.

Măriuca.

Băditǎ dragă, îţi sunt greşită;
Cu a mea faptă te-am intristatu;
Tu cu blăndeţă nemărginită
Imi zimbesci dulce şi mai ertatu!

Harţă.

Dar, Măriucă tu eşti greşită,
Cu a ta faptă mai intristatu,
Insă, copilă, imi eşti iubită
Si chiar din sufletu eu te-am ertatu.

Impreună Măriuca

Băditǎ dragă etc.

Harţă

Dar, Măriucă etc.

Măriuca. — (stergĕndu'şi ochii) Eaca ear imi vine să plăngu.

arţă. — Nu te măhni, copilă hăi, că doar nu mi-ai vrutu rĕul cănd ai luatu unu struguru de poamă. Slavă Domnului! in ţara noastră cel ce are dă cu mulţemire celui ce n'are! Trebue să

www.dacoromanica.ro

fie cineva unu frige-linte ca d-lu Bursuflescu, pentru ca să facă gură pentru unu struguru.

Măriuca. — O! Doamne, căndu i s'aru părăgini viea.

Harţă. — L'aşi face eu să'i ducă dorul, dacă n'ar avè cosorul meu la mănă.

Măriuca. — Numai atĕta trebue . . . Lasă pe mine că ţi'l scotu eu de la dĕnsul.

Harţă. — Cum?

Măriuca. — Îi vidè . . Eaca vine cucoana cea vĕduvă care şedea cu septămĕnele la cucoana Săftica păn'a nu scăpăta biata bătrĕnă. — Mĕ rogu, adevĕratu e, bădică, că se mărită cu Bursuflescu?

Harţă. — Aşa se vorbesce.

Măriuca. — Dacă'i aşa fugi degrabă şi mĕ lasă singură cu ea.

Harţă. — Da ce ai de găndu să faci?

Măriuca. — Să te scăpu de nevoe.. Fugi iute.

(Harţă ese pe portiţă, impinsu de spate de Măriuca.)

SCENA XVII.

Măriuca — Tarsiţa

Tarsiţa.—(veselă). Bursuflescu mi-a adusu veste, că a măntuitu tĕrgul cu Harţă şi că de aḑi inainte visurile mele poetice nu vor mai fi ingănate de miorlăitul motanilor, şi de urletul dulăilor.. Căt mĕ iubesce Nastasaki!

www.dacoromanica.ro

Măriuca. — (apropiinduse). Sărutu măna Cuconiţă.

Tarsiţa. — Ce copilă'i asta?

Măriuca. — Nu mě cunosci, cuconiţă?

Tarsiţa, — Nu, nici de cum.

Măriuca. — Eu sunt Măriuca.

Tarsiţa. — Care Măriucă?

Măriuca. — Scii.. Măriuca, fiica cucoanei Săfticăi.. Eu mě găsiamu colo sus in copacu ista, de culegeamu mere, acu douě luni, când d-ta şedeai pe laiţă cu d-lu Alecu.... nepotul nănaşei.

Tarsiţa. — (ingrijită) Ce dici?

Măriuca. — (riděndu incetu) Ba ăncă im aducu aminte că am scăpatu unu měru din sinu de a cădutu buf in spinarea cuconaşului....Cuconaşul erà plecatu şi-ţi vorbià la urechie...scii Cuconiţă.

Tarsiţa. — Nu'mi aducu aminte....

Măriuca. — Da cum, Doamne eartă-mě.? Cuconaşul iţi dicea, că te iubesce: (imităndu) „ah!... te iubescu... ăngeraşule... fieţi milă.. mě rogu matale" şi iţi sărută mănile cu focu.. şi d-ta le lăsai să le sărute.. Scii cuconiţă.

Tarsiţa. — (in parte) Ne-a vědutu drăcoaica. (tare) Bine, bine.. taci şi să nu pomenesci nimerui de ce ai vědutu.

Măriuca. — Nici d-lui Bursuflescu?

Tarsiţa. — Lui ăncă mai puţin.. Dar poate că ai ceva de cerutu de la mine, dragă Măriucă?. Spune.. vrei ceva?.. (o dismeardă).

www.dacoromanica.ro

Măriuca. — Am, cuconiță.. Te-ași ruga, dacă nu ți-ar fi cu supărare, să'mi scoți de la boeriul unu cuțitașu, care mi l'a luatu zaloagă.

Tarsița. — Unu cuțitașu?

Măriuca. — Așa... unu cosoru de vie.. ănsĕ vedi d-ta.. să'l iai cu meșteșugu.. să nu priceapă..

Tarsița. — (zimbindu) Da pentru ce?

Măriuca. — Că de le-i cere, n'a vre să ți'l dee.. Eaca vine domnul Bursuflescu.. eu mergu să mĕ ascundu după portiță.. să te vĕdu cuconiță, dacă esci meșteră. — (esè și se pune după portiță)

Tarsița. — (in parte) Curioasă fată!

SCENA XVIII.

Tarsița — Bursuflescu — Măriuca (după portița)

Bursuflescu. — Ah! Scumpa mea muză, te cautu peste totu locul.. am crezutu că te-a răpitu Apolon.

Tarsița. — Ah! Scii prea bine, tiranule, că altu Apolon nu ecsistă pentru mine decătu Nastasaki Bursuflescu.

Bursuflescu. — (sărutăndu'i măna) Este o fee!

Tarsița. — Valeu!. mi-a frăntu degetele.. ce ai in mănă?

Bursuflescu. — (arătăndu cuțitașul) Nimică.. unu cuțitașu prostu ănsă de mare valoare.

Tarsița. — Ean să'l vĕdu.

www.dacoromanica.ro

Bursuflescu. — (băgăndu cuţitaşul in buzunaru) Nu merită să atingă o mănă de crinu ca a d-tale.

Tarsiţa (in parte) Nu vra să'l dee.

Bursuflescu. — Tarsiţă... dămi voe să'ţi ḑicu Tarsiţă...

Tarsiţa. — Iţi dau voe, Nastasaki.

Bursuflescu, — Tarsiţă, haide să ne punemu pe laiţa cea de sub copacu.

Tarsiţa (coborindu ochii) Pentru ce?

Bursuflescu. — Pentruca să reincepemu acel duo amorosu care a fostu intreruptu mai dinioare prin miorlăitul motanului lui Harţă. Am multe de spusu căci inima mea deboardă.

Tarsiţa, — Hai dacă vrei.. Nu am nimicu de refusatu fidanţatului meu.. Dămi braţul.

Bursuflescu (dăndu'i braţul şi indreptăndu-se spre laiţă) Ah!.

Tarsiţa. — (oprindu-se lăngă laiţă) Vai de mine.

Bursuflescu.—(spărietu) Ce este?

Tarsiţa, — Mi s'a umflatu piciorul in botină şi nu potu călca.. (se vaetă) Mĕ curmă găetanul.

Bursuflescu. — Scoate botina.. (plecăndu-se) Dămi voe să'ţi ajutu.

Tarsiţa. — Nu pune măna.. că nu suntemu cununaţi.. Lasă că mi-o scotu eu. (se intoarce cu spatele la Bursuflescu, se pleacă şi se face că disnoadă şirĕtul de la botină.)

Bursuflescu. —(in acstasu) Ce talie de silfidă!. par-

www.dacoromanica.ro

că'i o floare indoită de suflul aurorei (se uimesce) O Zar.. na.. ca.. de... (i se leagă limba.)

Tarsiţa. — Na..c'am inodatu şiretul (se vaetă.) Ah! ah!. rĕu mĕ doare!. imi vine să leşinu.

Bursuflescu. — Tae şiretul.. tae'l.

Tarsiţa. — N'am foarfeci.

Bursuflescu. — (dăndu-i cuţitaşul) Eaca unu cuţitaşu.

Tarsiţa. — Ah! iţi mulţămescu.. ănsĕ de-oiu scoate botina, am să remănu numai in colţunu..

Bursuflescu — Alergu iute să'ţi aducu papuci de susu.

Tarsiţa. — Aleargă, scumpul meu, aleargă.

Bursuflescu. — M'am dusu. (ese iute prin fundu.)

Măriuca. — (arătăndu-se la portiţă in parte) Meşteră'i Cuconiţa!.. (tare) Cuconiţă...

Tarsiţa. — A! tu eşti, Măriucă?

Măriuca. — Adă degrabă cuţitaşul pănă nu vine boeriul.

Tarsiţa. — Na şi fugi.

Măriuca. — Să'ţi spunu dreptu, cuconiţă...meşteră esci! (eşindu pe portiţă) Bădică, bădică...

Harţă. — (după portiţă) Ce'i fa?

Măriuca. — Eată cosorul.

Harţă. — Alei! (se aude unu sărutatu şi Măriuca riḑĕndu.)

Bursuflescu. — (aducĕndu o păreche de papuci) Eaca, eaca papucii.. am alergatu de m'am ămplutu de sufletu. (găfăe).

www.dacoromanica.ro

Tarsița. — Mergi, scumpul meu.. acnm nu mĕ mai doare.. am disnodatu șiretul.

Bursuflescu. — A ! bravo !.. da unde'i cuțitașul.

Tarsița. — Care cuțitașu ? Sciu eu.. l'ai luatu cu d-ta.

Bursuflescu. — Eu ? (iși pipăe buzunarul) să'l fi prăpăditu ? Nu se poate.. Unde să fie ?

SCENA XIX

Tarsița — Bursuflescu — Harța — Mariuca

Harța. — (in parte arĕtăndu cuțitașul) Mi-a venitu apa la moară.

Bursuflescu. — Eaca și Harță, iubitul meu vecinu.. ai venitu la bani, hoțule.. să iai bani cu dimerlia.. așa'i ?

Harță. — Apoi dă, domnule.. cine fuge de ochiul dracului ?

Bursuflcscu. — Ei ! na, ca să nu te facu să ascepți mai mult... mie'mi place să plătescu pe șin... Eaca 500 de lei... (scoate punga)

Harță. — 500 lei arvoană.? dar ceilalți căndu mi-i numeri ?

Bursuflescu. — (riḑĕndu) Care ceilalți ghidușule?

Harță. — Cei ḑece mii, prețul rezășiei, după tocmală.

Bursuflescu. — Ce tocmală?. N'a fostu vorba de 500 de lei ?

Harță. — Vrei să riḑi domnule ? fie ! hai să ridemu (Măriucăi) Ride, fa.

www.dacoromanica.ro

Harţă şi Măriuca ridu cu hohotu.

Bursuflescu. — (ingrijetu caută prin buzunariu) Măi Harţă se vede că ai uitatu cosorul!

Harţă. — Ce cosoru, domnule?

Bursuflescu. — Scii? dovada? (in parte) Unde dracu l'am pusu?

Harţă. — Dovada?—Inţelegi tu ceva, Măriucă?

Măriuca.— Ba căt hâciul.. a fi vr'o cimilitură

Bursuflescu. — Cosorul, măi, care l'ai prăpăditu in viea mea.

Harţă. — Eu? (arĕtăndu cuţitaşul) Eaca cosorul meu, domnule.

Bursuflescu. — La tine'i? Cum de se găsesce la tine, hoţule?... Mi l'ai furatu din buzunaru?

Harţă. — Ei!. am inţĕlesu că d-tale nu'ţi e de cumpĕratu rĕzăşica.. Bine; hai fa, Măriucă.

Măriuca. — Haì bădică. (vra să easă)

Tarsiţa. — Staţi! ce este? nu vĕ inţelegu.

Harţă. — Ce să fie!. d-lu Bursuflescu vroésce numai de căt să mĕ alunge de pe locul meu, şi acum nu vra să'mi plătească preţul tocmelei, adică 10500 lei... asta-i totu.

Bursuflescu. — (furiosu) Ḑece sute cinci mii! Cărjaliule!

Harţă. — Ba ḑece mii, cinci sute.

Quatur.

Bursuflescu — şi *Tarsiţa.*

Ḑece mii, cinci sute de lei!
Ḑece mii!.. Ce am auḑitu!

www.dacoromanica.ro

Dece mii!. prentr'unu patu vrei
Dece mii!. Harţă-ai nebunitu.

Harţă — şi Măriuca.

Dece mii, cinci sute de lei,
E unu preţu foarte potrivitu;
Domnul meu, spune vrei nu vrei?.
Lucrul bunu nu e scumpu plătitu.

Bursuflescu.

Măi Harţă vecine, să stămu la tocmală.

Harţa.

Tocmala'i făcută, nu'i locu de'nvoeală.

Bursuflescu.

Vrei două mii, spune?

Harţa.

Ba nu.

Bursuflescu.

Vrei trei mii?

Harţa

Nu.

Bursuflescu.

Trei şi cinci.?

Harţa

Baiu.

Bursuflescu

Al naibei să fii!

Tarsiţa.

Mai dăi Nastasaki..

Bursuflescu.

Pe vrute, nevrute
Iţi dau cinci mii..

Harţa.

Baiu!.. dece mii cinci sute!

Bursuflescu — şi Tarsiţa (impreună)

Dece mii cinci sute de lei... etc.

www.dacoromanica.ro

Harța — Mariuça

Ḑece mii cinci sute de lei... etc.

Tarsița.

Vecine, creştine, fii omu cu omenie..
Peste cinci mii Harță, mai ajutu o mie.

Harța.

Prea puțin, cucoană.

Tarsița.

Optu mii nu vroesci?

Harța.

Nu. —

Tarsița.

Optu şi cinci.

Harța.

Baiu!

Tarsița.

Prea mult te scumpesci!

Mariuca.

Mai dă, cuconiță..

Tarsița.

Sa dau pe nevrute?

Ei! ḑece mii

Harța.

Baiu! ḑece mii, cinci sute.

Bursuflescu — Tarsița (impreună.)

Dece mii cinci sute de lei!
Ḑece mii! ce-am auḑitu!
Ḑece mii! pentr'unu patu vrei
Ḑece mii!. Harța-'i nebunitu!

Harța — Mariuca

Ḑece mii, cinci sute de lei!
E prețu foarte potrivitu.
Domnul meu, spune: vrei. nu vrei?
Lucru bunu nu e scumpu plătitu!

www.dacoromanica.ro

Tarsița. — Dreptu să'ți spunu, jupâne Harță ești lacomu ca unu jidovu.

Măriuca. — Nu se scumpesce, cuconiță, că livada'i plină de copaci mari cât mărul celu cu laiță.. Scii d-ta. (arată copacul din mijlocul scenei)

Tarsița. — (in parte) Audi șerpoaica! (lui Bursuflescu) Dacă are copaci roditori, nu'i tocmai scumpu.

Bursuflescu. — (indignatu) Nu'i scumpu dece sute cinci mii?

Tarsița. — (privindu cu dragoste la Bursuflescu) Ce este o sumă de bani mai mare s'au mai mică pe lângă fericirea de a remânè singuri, noi, doi și... fără marturi...

Bursuflescu. — (incântatu) Ah! ai dreptate, suflete. (lui Harță) Fie!. iți dau cât ceri, numai te cară indată din casa asta.

Harță. — Doară nu dau Tatarii.

Bursuflescu. — Ba dau.

Harță. — Bine, ânsě să'mi adaogi pe deasupra vìa cea părăginìtă cu casele din ea, ca să am unde me mutà.

Bursuflescu. — Ce-ai disu?.. (Tarsiței) Ce-a disu?.. Patru pogoane.. cu poamă grasă, și binà cu patru odăi, unde am putè să ședemu chiar noi... și cu poamă busuioacă... audi pretenție!..cu poa..mă... coar..nă..(i se leagă limba)

Tarsița. — Bade Harță.. m'am inșělatu.. ești mai lacomu și de cât unu jidovu.

www.dacoromanica.ro

Măriuca. — Ii placu merele, cuconiță.

Tarsița. — Merele ?

Măriuca — Să vedi d-ta.. Se găsesce in vie unu měru cu laiță de desubt ca aista.. scii d-ta...

Tarsița. — (curmăndu'i vorba) Bine, bine. (lui Bursuflescu) Dragă...

Bursuflescu. — (tredindu-se) Aud?

Tarsița. — Me iubesci ?

Bursuflescu. — Mě mai intrebi ?

Tarsița. — Vrei să'mi dai o probă de dragoste?

Bursuflescu. — Nu una.. o mie !

Tarsița. — Mersi.. dá și viea, ca să scăpămu de Harță.

Bursuflescu. — D'apoi...

Tarsița. — (stringăndu'l de mănă) Nu te-i căi (coboară ochii)

Bursuflescu. — Ah!. dau totu.. (tare) Harță..

Harță. — Audu, domnule.

Bursuflescu. — Adă măna'n coace.. bate cole.. să fie viea a ta.

Harță. — Cu casele?

Bursuflescu. — Cu.

Harță. — Norocu să deà Dumnedeu! (Măriucăi) Biata cucoană Săftica!.. a avè unde să'și petreacă bătrănețile.

Măriuca. — Bădică..imi vine să te sărutu.

Harță. — Lasă că ți-a veni răndul și ție.

Măriuca. — Oare?

www.dacoromanica.ro

SCENA XIX.

Cei dinainte — *Lunceanu.* (unu lacheu cu o tablà pe care sunt pahare de şampanie.).

Lunceanu. — Domnule Bursuflescu... eată actul de vĕndare..

Harţă. — Nu'i bunu acela Cuconaşule; trebue schimbatu.

Lunceanu. — Ear!. de aḑi dimineaţă nu facu alta de cât...

Bursuflescu. — (oftăndu) Trebue schimbatu, Luncene.. M'am sfetitu!... Ḑece mii cinci sute de lei, frate, şi viea cu poamă coarnă.. asta.. cu poamă coarnă.

Măriuca. — Apoi dă, domnule, scii vorba: Leneşul mai mult aleargă, scumpul mai multu păgubesce.

Lunceanu. — (vrĕndu să easă) Care vra se ḑică, să mĕ ducu....

Bursuflescu. — Ba nu; ĕi face actul de vĕnḑare după ce ĕi indeplini formalităţile căsetoriei mele cu doamna Tarsiţa Garofiasca.

Harţă. — Şi ale mele, domnule Primariu

Măriuca. — Cu cine, bădică?

Harţă. — Cu Măriuca.

Mariuca. — I!. bădică.. acù te sărutu.. Nu mai aşteptu.. (sare in braţele lui Harţă)

Bursuflescu. — (cu sentimentu) Tarsiţă., (intinde raţele.)

www.dacoromanica.ro

Tarsiţa. — (asemine) Nastasaki... (se repede să se arunce in braţele lui Bursuflescu dar se opresce coborĕndu ochii) Ba nu... după cununie.

(Intră lacheul cu tablaua).

Bursuflescu. — Ce vrei, Neculai?

Lunceanu. — Eu i-am poroncitu din partea d-voastră ca să aducă o garafă de şampanie, pentru ca să bemu aldamaşul...

Bursuflescu. — Bine ai făcutu, Luncene.. Hai să bemu aldamaşul!

Toţi iau căte unu paharu, ḑicĕndu: să bemu aldamaşul.

Coru finalu (ciocnetu de pahare)

Adalmaşu! adalmaşu,
Obiceiu dragalaşu,
Pentru—acelu păgubaşu
Si acelu caştigaşu
Adalmaşu, te iubimu
Si te bemu cu mult focu.
Să trăimu, să ciocnimu
La mulţi ani, cu norocu!

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro